

Küçük Kutup Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Kutup Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Kuzeyin çok uzaklarında, karın şeker gibi parıldadığı yerde, Kar Tanesi Diyarı adında büyümlü bir krallık vardı. Her gece, en yüksek tepenin üzerinde büyük bir kış feneri parlar ve bütün krallığı sıcak altın bir ışıqla doldururdu. Hayvanlar o sıcacık ışığı çok severdi. Bu ışık yuva demekti ve her şeyin güvende ve rahat olduğı anlamına gelirdi.

Bu krallıkta Pip adında küçük bir fok yaşırdı. Pürüzsüz gümüş grisi tüyleri, soluk yuvarlak bir karnı ve merakla parıldayan kocaman koyu kahverengi gözleri vardı. Boynunda beyaz kar tanesi desenli, örgü gök mavisi bir atkı taşırdı. Pip bütün Kar Tanesi Diyarı'nın en hızlı yüzücüsüydü ve kaygan gümüş bir ok gibi dalgaların arasından hızla geçmeyi çok severdi.

Ayaz bir sabah Pip karlı kıyıya atladı ve iki yeni arkadaşla tanıştı. Luna adlı deniz papağanının siyah beyaz tüyleri, parlak turuncu bir gagası ve pirinç tokalı küçük kırmızı bir çantası vardı. Hop adlı kutup tavşanının kabarık beyaz tüyleri, uçları gri çok uzun kulakları ve meşe palamudu düğmeli yosun yeşili yün bir yeleği vardı.

Üç arkadaş kısa sürede harika bir şey keşfettiler. Her biri özel bir şey yapabiliyordu. Pip herkesten hızlı yüzebiliyordu. Luna bulutların çok üstünde uçup kilometrelerce öteyi görebiliyordu. Hop karda batmadan hızla ve sessizce zıplayabiliyordu. "Hepimiz farklıyız," dedi Pip, "ve bizi harika bir takım yapan da bu!"

Günlerini birlikte oynayarak geçiriyorlardı. Luna gökyüzünde daireler çizip, "Beni takip et!" diye seslenirdi. Hop kar yağınlarının üzerinden zıplardı ve Pip kıyı boyunca onlarla yarıştı. Akşamları birlikte oturup kış fenerinin parlamışını izlerlerdi. "O fener parladığı sürece," dedi Hop yavaşça, "krallığımız sıcak ve mutlu."

Ama bir sabah arkadaşlar tuhaf bir manzarayla uyandılar. Gökyüzü griydi, kar donuk görünüyordu ve krallık soğuk ve loş hissediliyordu. En yüksek tepenin üzerindeki büyük kış feneri gitmişti! Düşmemiştir. Uçup gitmemiştir. Sadece kayıptı ve kimse nereye gittiğini bilmiyordu.

Kar Tanesi Diyarı'nın hayvanları endişeyle fısıldaşarak bir araya toplandılar. "Fener olmadan krallığımız karanlıkta kalacak," dedi yaşlı bir baykuş. Pip, Luna ve Hop birbirlerine baktılar. "Onu bulabiliriz," dedi Pip cesurca. "Her birimizin özel bir yeteneği var. Birlikte çalışırsak bu gizemi çözebiliriz!"

Böylece üç arkadaş bir plan yaptılar. Pip denizde arayacak, derinlere dalıp her buzlu mağaraya bakacaktı. Luna yükseklerle uçup gökyüzünü, kayalıkları ve kıyı şeridini tarayacaktı. Hop karların üzerinden zıplayıp tepeleri ve sessiz yuvaları kontrol edecekti. "Gün batımında burada buluşacağız," dedi Luna küçük kırmızı çantasını açarak. "Ve her ipucunu paylaşacağız."

Pip bir şıprtıyla soğuk suya daldı. Parıldayan balıkların ve sallanan yosunların yanından hızla yüzdü. Donmuş dalgaların altına baktı ve her gölgeli mağarayı aradı. Ama kış feneri denizde değildi. Yine de Pip gülümsemeye devam etti. "Burada şans yok," dedi, "ama parlak bir deniz kabuğu buldum. Belki bu bir ipucudur!"

Luna yukarı, yukarı, yukarı, ayaz havaya uçtu. Keskin kara gözleri her yere baktı. Kayalıkları ve karlı çatıları kontrol etti. Aşağıda karda minik ayak izlerinden oluşan bir iz gördü. "İlginç," dedi turuncu gagasını eğerek. "Bu izler sanki biri ağır bir şey sürüklüyormuş gibi görünüyor. Bunu hatırlayacağım!"

Hop tepelerin arasında sessizce zıpladı. Uzun kulakları her sese kıpırdıyordu. alıların arkasına ve yuvaların içine baktı. Sonra karda bir şeyin parıldadığını gördü: bir dala takılmış küçük altın bir iplik. "Bu bir ipucuna benziyor," diye fısıldadı, onu dikkatlice yeleğinin cebine koyarak. "Birisi bu yöne gitmiş."

Gün batımında üç arkadaş yeniden buluştular. Pip parlak deniz kabuğunu gösterdi. Luna sürüklenen ayak izlerini anlattı. Hop altın ipliği havaya kaldırdı. Luna her şeyi dikkatle inceledi. "Ayak izleri kayalıkların yanındaki eski buz mağarasına doğru gitmiş," dedi. "Ve bu altın iplik? Fenerin kurdelesiyile aynı!" Hop yavaşça başını salladı. "Öyleyse biri onu çalmak için değil, güvende tutmak için oraya götürmüş?"

Birlikte eski buz mağarasına koştular. İçeride mağara mavi ve gümüş bir ışıqla parıldıyordu. Ve orada, mağaranın ortasında, kış feneri yumuşakça parlıyordu. Yanında yorgun yaşlı bir kutup ayısı kıvrılmış yatıyordu. "Özür dilerim," dedi. "Yavrum hasta ve fenerin sıcaklığını istedim."

Pip, Luna ve Hop hiç kızmadılar. İyi kalpleri anladı. "Bize sormalıydın," dedi Pip nazikçe. "Biz senin arkadaşınız ve arkadaşlar birbirine yardım eder." Luna kırmızı çantasını açıp biraz yaban mersini paylaştı. Hop yeleğinden yumuşak bir yosun battaniyesi çıkardı. Yaşlı ayı günlerdir ilk kez gülümsedi.

Sonra hep birlikte kış fenerini en yüksek tepeye taşıdılar. Pip onu deniz tarafından itti. Luna yukarıdan onlara yol gösterdi. Hop karlı yolu temizledi. Fener yerine konduğunda her zamankinden daha parlak parladı. Bütün krallık aydınlandı. Hayvanlar sevinçle bağırdılar ve yaşlı ayı ile yavrusu sıcacık ve mutlu bir şekilde yan yana durdular.

O gece üç arkadaş parlayan fenerin altında birlikte oturdular. "Gizemi çözdük," dedi Pip, "çünkü her birimiz en iyi yaptığımız şeyi yaptık." Luna başını salladı. "Ben yukarıdan görebildim. Hop en küçük ipuçlarını fark etti. Ve sen, Pip, bizi gülümsetmeye devam ettin." Hop uzun kulaklarını kıpırdattı. "Farklı yetenekler," dedi, "en iyi dostluğu yaratır." Ve Kar Tanesi Diyarı bütün kış boyunca sıcacık parladı.